

IVAN ALBREHT:

EPITAF.

Kakor v ljubezni smo eno vsi
od matere žene rojeni,
tako smo v materi smrti vsi
za nove kali posvečeni.

O, da je luč, spoznanje, razodetje,
življenje koncem neprijetnih sanj —,
spoznanje, Bog, življenje novo,
spokorno srce čaka nanj. *merilo!*

PASTUŠKIN:

NOVA LJUBEZEN.

Pomisli, draga, kaj učijo nas
izvedenci, sodniki, modrijani:
od vekomaj in letos kakor lani
ljubezen isti da ima obraz —

povsod, za vse. Toda za božji čas,
kako se motijo možje izbrani!
Nikdar ljubili niso še zemljani
kot mene ti in kakor tebe jaz!

In če ljubezen enega naj kova
pred nama in za nama bo za vse —
za naju, čutiva, je čisto nova,

in v srcu slutiva, da še in še
v nebroy oblik obnavljala jo bova,
presnavljala do zadnjega jo dne.

*Pastuškinu pešniškega duha
odrekli ne bod.
Tudi meglenost nam
ni več moderna
čit: 7/4 '9*